

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ

«Εν φυλακῇ ἤμην, και ἴδθητε προς με» (Ματθ κε' 31)

Ποιμαντική επίσκεψη στις Κεντρικές Φυλακές πραγματοποίησε, ανήμερα της Πρωτοχρονιάς, ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρος, συνοδευόμενος από τον πολυμελή βυζαντινό χορό της Ιεράς Μονής Κύκκου.

Κατά τη διάρκεια της επίσκεψης, η οποία καθιερώθηκε ως θεσμός εδώ και δεκαπέντε χρόνια, η χορωδία της Ιεράς Μονής Κύκκου απέδωσε επίκαιρους ύμνους και τραγούδια.

Ο Πανιερώτατος, σε επικοινωνία του με τους τροφίμους, απηύθυνε λόγους αγάπης και παραμυθίας και τους προσέφερε ατομικά εόρτια δώρα και γλυκά.

«Είναι με ιδιαίτερη χαρά που και φέτος, ανταποκρινόμενοι στους λόγους του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού «εν φυλακῇ ἤμην, και ἴλθητε προς με», βρισκόμαστε εδώ στις Κεντρικές Φυλακές, για να χαρίσουμε λίγες στιγμές χαράς και ευφροσύνης στους εδώ κρατούμενους», τόνισε προς τα μέσα ενημέρωσης ο Πανιερώτατος.

«Οι τρόφιμοι των φυλακών», υπογράμμισε, «δεν παύουν από του να είναι άνθρωποι κατ' εικόνα Θεού, αδελφοί μας, και πρέπει τούτες τις γιορτάρες μέρες των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς η Εκκλησία να δίδει το παρόν της και στις φυλακές, όπως εντέλλεται ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός».

Ο Μητροπολίτης μας επισήμανε ακόμη ότι «και οι φυλακισμένοι είναι άνθρωποι, οι οποίοι ευρέθησαν στη φυλακή για τον Α ή Β λόγο, για το Α ή Β σφάλμα και δεν πρέπει να τους εγκαταλείψουμε ως Εκκλησία, αλλά αντίθετα επιβάλλεται η ποιμαντική της Εκκλησίας μέσα στις φυλακές με στόχο πάντοτε να βοηθήσουμε αυτούς τους ανθρώπους, για μια ενδοσκόπηση, σε μια αυτοκριτική, σε μια αυτομεμψία, για να τους βοηθήσουμε να οδηγηθούν σε μετάνοια, σε εξομολόγηση και στην προσέλευση στο μέγα μυστήριο της θείας Ευχαριστίας, διότι μόνο έτσι θα σωθούν και στην παρούσα ζωή και στη μέλλουσα ζωή».

Ο Πανιερώτατος ευχήθηκε παράλληλα στον κυπριακό ελληνισμό «το νέον έτος να είναι έτος ευδόωσης των ελπίδων και των προσδοκιών του για μια λύση έντιμη, δίκαιη, βιώσιμη και λειτουργική, που θα ενώνει πραγματικά την Κύπρο σε ένα ελεύθερο, ανεξάρτητο, ενωμένο και δημοκρατικό κράτος».

Με αφορμή την ευχή του προς τον κυπριακό ελληνισμό για ευδόωση των προσδοκιών του κλήθηκε από τους δημοσιογράφους να σχολιάσει το ερώτημα κατά πόσο πιστεύει ότι «ο ρόλος της Εκκλησίας, όσον αφορά στο κυπριακό, είναι αυτός που θα έπρεπε».

Ο Πανιερώτατος απάντησε, λέγοντας ότι «δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι έχουμε συντεταγμένα όργανα της πολιτείας, εκκληλεγμένα με δημοκρατικό



τρόπο. Η Εκκλησία ήταν μια εθναρχούσα Εκκλησία διαμέσου των αιώνων, αλλά σήμερα δεν έχει αυτό τον ρόλο που είχε σε άλλες εποχές. Βεβαίως η Εκκλησία δεν θα πάψει ποτέ να ενδιαφέρεται για το ποίμνιό της, για το λαό μας, γι' αυτό και θα έχει πάντοτε λόγο. Αλλά ο λόγος της θα πρέπει να είναι πάντοτε ενωτικός».

Στην συνέχεια, κλήθηκε από τους δημοσιογράφους να απαντήσει στο κατά πόσο ο ίδιος ανησυχεί για την πορεία του κυπριακού.

«Σίγουρα, αλίμονο», τόνισε, «και τον κάθε κύπριο πρέπει να τον ανησυχεί αυτή η αποτελ-

μάτωση, θα έλεγα, του προβλήματος και των συνομιλιών ουσιαστικά. Δυστυχώς το κλειδί της λύσεως δεν βρίσκεται στα χέρια ημών των ελλήνων της Κύπρου. Βρίσκεται στην Άγκυρα. Πρέπει να το κατανοήσουν αυτό και οι πολιτικοί μας και να παύσουν να τα βάζουν οι μεν με τους δε, να παύσουν να αλληλοσυγκρούονται, να τσακώνονται, γιατί μου θυμίζουν πραγματικά τα λόγια του αποστόλου Παύλου που λέγει: «ει δε αλλήλους δάκνετε και κατεσθίετε, βλέπετε μη υπ' αλλήλων αναλωθήτε» (Γαλ. ε' 14). Δεν μπορούμε, λοιπόν, ενώ το σπίτι μας καίγεται, εμείς να τσακωνόμαστε μεταξύ μας χάριν κομματικών κυρίως συμφερόντων». ■